

คำวินิจฉัยที่ สค ๒ /๒๕๕๖

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

ผู้อุทธรณ์ : ผู้ว่าราชการจังหวัดบุรีรัมย์

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : ธนาคารอาคารสงเคราะห์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือจังหวัดบุรีรัมย์ถึงกรรมการผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลทางทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาและคดีปกครอง จำนวน ๔ ราย ว่ามีหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินกับธนาคารหรือไม่ เพื่อใช้ในการสืบทรัพย์และบังคับชำระหนี้ต่อไป

ธนาคารอาคารสงเคราะห์มีหนังสือแจ้งปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล จะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลมิได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิในฐานะหน่วยงานของรัฐ มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าเป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ ซึ่งเหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายนี้ เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานต่างๆ ของรัฐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐ มิได้ให้สิทธิแก่หน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ ดังนั้น การขอข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกัน ย่อมเป็นไปตามระเบียบแบบแผนและธรรมเนียมของราชการ หรือตามที่กฎหมายกำหนด เมื่อผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดบุรีรัมย์ ได้ยื่นคำขอในฐานะหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ จึงมิใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงไม่มีอำนาจที่จะพิจารณา จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์เรื่องนี้ไว้พิจารณา